

Biblisk allmänbildning inför söndag 5 april, 2020 Årgång (Matteus serien)
PALM SÖNDAGEN - Samlande rubrik: Vägen till korset

Just nu lever vi i en märklig tid. Ingen kan hålla sig utanför. Varken fattiga eller förmögna människor. Alla riskerar att dö, på grund av ett litet protein. Ett protein som förflyttar sig från människa till människa via små små droppar. Så fort vi talar, så ”spottar” vi också omärkligt. Därför skall vi hålla fysiskt avstånd. Minst en meter. Står du i medvind, håller vi mycket längre avstånd. Små droppar flyger långt. För att inte tala om när vi hostar eller nyser. Vi smittar oavsiktligt även när vi hostar ”i handen”. Den handen tar vi sedan med i ett dörrhandtag, eller något annat föremål, som någon annan därefter tar i. Trots alla försiktighetsmått, så tar livet oundvikligen slut. Förr eller senare. ”Så vadå”, kanske man kan säga. Om man är strikt logisk.

Att vara kristen – att vara Jesu lärjunge – är att ha ett välgrundat hopp. Hoppet är att livet inte är slut – när hjärtat slutat slå. Hoppet är att vi är evighetsvarelser redan nu. Vår bibel berättar att vi har en evighetsbostad som står färdig. Många är de som inte har en aning om att det faktiskt står så. Vi läser följande uppmaning och löfte från Guds egen son:

Joh 14:1 ”Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. 2 I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er? 3 Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så skall jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att också ni skall vara där jag är. 4 Och vägen dit jag går, den känner ni.” 5 Tomas sade: ”Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?” 6 Jesus svarade: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.”

För den som aldrig läst bibeln kan en första reflektionen bli att Jesus är introvert. Alltså inkrökt och självupptagen. Givetvis vore den reflektionen helt rätt, om Jesus varit en vanlig människa. Nu berättar vår bibel att Jesus är Guds son, som kommit till vår jord – i mänsklig gestalt – för att visa vem Gud är. Med huvuduppgiften att bära evighetskonsekvensen av allas våra misstag.

Tänk om det är så! Att den historiske personen Jesus också är evighetens Guds enfödde son! Den som uppstått från döden av egen kraft. Den som döden inte kunnat behålla!

Alla religioner, alla trossystem, handlar om evigheten. Även ateistens

trossystem. Av alla dessa trossystem sticker kristendomen ut. Det är bara i vår bibel vi hittar löfte om ett evigt liv som baseras på en gåva. Om en gudomlig skapares yttersta intresse och omsorg om oss. Så här återger evangelisten Lukas detta ”detaljintresse” för var och en av oss:

Luk 12:7 Och till och med hårstråna på ert huvud är räknade. Var inte rädda, ni är mer värda än aldrig så många sparvar.

Så här definierar aposteln Paulus Guds gåva till var och en av oss:

Ef 2:8 Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. 9 Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. 10 Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.

Det har väl inträffat ett oändligt antal gånger, att julklappar och födelsedagspresenter blivit ratade. Slipsar och tröjor är kanske det första man tänker på. Julens mellandagar är de stora julklappsbytardagarna. Av någon anledning ville vi inte ha den eller den gåvan.

Så är det också med Guds gåva till oss, d.v.s. Jesus. Många vill inte ha den. Man vill inte vara konkret, man vill inte vara Jesu lärjunge. I stället avstår man och säger att man exempelvis ”omfattar de kristna värderingarna”. Så gjorde folket i dagens text. Folket menade att Jesus enbart var en profet. Några dagar senare lät de sig uppviglas till att skandera: Korsfäst, korsfäst. Så här lyder kommande söndags evangelietext:

Matt 21:1 När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget skickade Jesus i väg två lärjungar 2 och sade till dem: ”Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsnesto som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. 3 Om någon säger något skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.” 4 Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: 5 Säg till dotter Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl. 6 Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. 7 De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. 8 Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. 9 Och folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: ”Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!” 10 När han drog in i Jerusalem blev det stor uppståndelse i hela staden, och man frågade: ”Vem är han?” 11 Och folket svarade: ”Det är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.”